

یادداشت

پایان تلخ در سراسر برای اولین فیلمساز زن ایرانی

شهبلا ریاحی اولین بانوی کارگردان سینمای ایران که در ۱۸ شهریور ۱۳۰۵ به دنیا آمده در گفت‌وگو با «شهریاد» خاطره ساخت اولین فیلمش «مرجان» را بازگوئی کرد:

«من در ۱۴ سالگی با اسماعیل ریاحی ازدواج کردم، او مدرس تئاتر بود و تئاتر علاقه زیادی داشت. مرا با خودش به تئاترهای مختلف آن زمان می‌برد و زمانی که به ۱۷ سالگی رسیدم از من خواست که کار تئاتر را آغاز کنم. دو، سه سال بعد از آن هم در اولین فیلم سینمایی ام یعنی «هارون الرشید» بازی کردم. تا این که فیلمنامه «مرجان» که آقای کی‌مرام آن را نوشته بود، به دستم رسید و وقتی آن خواندم

به دلم نشست و گفتم من خودم کارگردانی و تهیه‌کنندگی این فیلم را به عهده می‌گیرم. البته خانواده خودم آن زمان مخالفت‌های زیادی با حرفه من داشتند. پدرم رئیس دادگستری خراسان بود و زمانی که تنها شش سال داشتم از دنیا رفت. اما برادر هم که نظامی هم بود من و همسر را تهدید کرده بود که با اسلحه به تهران می‌آید و هر دوی ما را می‌کشد. برای همین هر شب ساعت ۱۱ موقع بیرون آمدن از سالن تئاتر مجبور بودیم حسابی مراقب اطرافمان باشیم. بعد از آن هم کل خانواده مرا طرد کردند. همسر تنها کسی بود که از من حمایت می‌کرد. فیلم «مرجان» درباره دختر دهائی بود که عاشق معلمش می‌شود و برای پیدا کردن او به تهران می‌آید. این دختر زمانی که معلم را پیدا نمی‌کند در بیمارستان به

شغل پرستاری مشغول می‌شود که روزی زن آقای معلم برای وضع حمل به همان بیمارستان مراجعه می‌کند و مرچان متوجه می‌شود که معلمی که به عشق او به شهر آمده متاهل است و در نهایت خودکشی می‌کند. به دلیل همین پایان تلخ فیلم مردم آن زمان که دو قران می‌دادند تا فیلمی ببینند که پایان خوبی دارد از آن خوششان نیامد. مدتی بعد سینماداران ساکنسی را به پایان فیلم اضافه کردند که در یکی از چهره‌های معروف لاله‌زار آن زمان حرکات موزون انجام می‌داد و همان باعث شد تا فروش فیلم بالا برود و هزینه ساختش جبران شود. اما همین اتفاق موجب شد تا تصمیم بگیرم دیگر فیلم نسازم چون «مرجان» را ساخته بودم تا خودش بفروشد این که با حرکات موزون دیگری فروش کند. بعد از آن هم در فیلم‌های همسر به بازی ادامه دادم.»

پژمان و پریوش ۱۳۲۴
Pejman & Parivas 1945

شغل پرستاری مشغول می‌شود که روزی زن آقای معلم برای وضع حمل به همان بیمارستان مراجعه می‌کند و مرچان متوجه می‌شود که معلمی که به عشق او به شهر آمده متاهل است و در نهایت خودکشی می‌کند. به دلیل همین پایان تلخ فیلم مردم آن زمان که دو قران می‌دادند تا فیلمی ببینند که پایان خوبی دارد از آن خوششان نیامد. مدتی بعد سینماداران ساکنسی را به پایان فیلم اضافه کردند که در یکی از چهره‌های معروف لاله‌زار آن زمان حرکات موزون انجام می‌داد و همان باعث شد تا فروش فیلم بالا برود و هزینه ساختش جبران شود. اما همین اتفاق موجب شد تا تصمیم بگیرم دیگر فیلم نسازم چون «مرجان» را ساخته بودم تا خودش بفروشد این که با حرکات موزون دیگری فروش کند. بعد از آن هم در فیلم‌های همسر به بازی ادامه دادم.»

مرضیه برومند، منیژه حکمت، تینا پاکروان و فریال بهزاد در گفت‌وگو با شهروند از جایگاه کارگردانان زن در سینمای ایران گفتند

سینمای ایران در تسخیر زنان کارگردان

زهرا تنجفی | روزنامه‌نگار

شغلی برای زنان در جامعه امروز ما وجود دارد، اعلام داشت: «مران جامعه کمتر تحمل دیدگاه فیلمساز زن را دارد و هیچ همدلی یا همدردی وجود ندارد. در بیشتر مواقع حضور زنان فقط یک نمایش است که بگویند نظرات زن‌ها هم لحاظ می‌شود. واقعا می‌دانم چه زمانی قرار است افرادی مثل من که ۳۵ سال

تجربه در این زمینه دارم، بتوانند فیلم دلخواهشان را بسازند. منیژه حکمت که این روزها بیشتر به عنوان «تهیه‌کننده» در سینما فعالیت می‌کند و از آخرین ساخته‌اش «لالایی» شش سال می‌گذرد هم درباره این که چرا دیگر فیلم نساخته به «شهریاد» توضیح داد: «همین‌طور که بارها اعلام کردم، کارگردانی شغل من نیست، بلکه دغدغه من است. برایم بسیار مهم است که چه فیلمی می‌سازم به همین دلیل با مکت کارگردانی می‌کنم و تا زمانی که دغدغه‌های نداشته باشم به سراغ تهیه‌کنندگی می‌روم.» او با اشاره به این که در حال حاضر فیلمنامه آماده‌ای دارد که سسر فرصت آن را خواهد ساخت، ادامه داد: «من با تهیه‌کنندگی فیلم‌هایی که در سطح فکری خودم هستند و تاثیرگذارند هم خوشحالم می‌شوم.» حکمت با اشاره به این که مشکلات زنان کارگردان از مردان کمتر است، اعلام داشت: «زنان ما همیشه در این عرصه از امکانات بهتری بهره‌مند بودند و به نظر من هیچ تبعیضی نیست. در حال حاضر زنان در عرصه هنر حضور قوی‌تری دارند و چشمگیری دارند و همیشه توانسته‌اند جواب‌تفکری را که داشته‌اند بگیرند. پدم هست در جایی خواندم که نسبت زنان فیلمساز ما به‌هالو بود ۵۰ درصد بیشتر است بنابراین زنان ما وقت که احساس کردند می‌خواهند فعالیت کنند کارشان را انجام دادند. شاید نامهربانی‌هایی هم باشد و شاید قوانینی هم باشند که بر اساس زن امروز نوشته نشده‌اند. با این حال زن ایرانی دوشادوش مردان در ساخت ایران و سینمای ایران مشارکت دارد.» تینا پاکروان، کارگردان جوانی که اولین فیلمش «خانوم» به‌زودی اکران می‌شود هم با اشاره به این که در کشور مابیشترین تعداد فیلمساز زن وجود دارد، به «شهریاد» گفت: «به نظر من تبعیض زیادی وجود ندارد و همه چیز به موقعیت فیلمنامه بستگی دارد. به نظرم تفاوت قائل شدن بین کارگردان زن و مرد غلط است، زنانه‌ترین فیلم‌ها را در سینمای ما بهرام بیضایی ساخته است و من به‌عنوان یک کارگردان زن، دغدغه ساخت فیلم جنگی دارم و اگر شرایط فراهم شود در این زمینه فیلم خواهم ساخت.» او ادامه افزود: «البته نسبت به گذشته که حضور زنان در عرصه هنر به‌خصوص سینما بسیار بد تعبیر می‌شد، جایگاه بهتری پیدا کردیم. اما در حال حاضر من تفاوتی در شرایط فیلمسازی برای زنان و مردان نمی‌بینم.» به نظر می‌رسد در حال حاضر جایگاه زنان در سینمای ایران تثبیت شده و امید به آینده در بین زنان فیلمساز وجود دارد. هر چند بعضی از کارگردانان زن فیلم اولی مدت‌هاست که فیلم دیگری نساختند اما در حال حاضر سال ۹۳، سال درخشش زنان فیلمساز ایرانی است.

فعالیت‌های اخیر زنان کارگردان نگاه کنیم می‌بینیم شرایط خیلی خوب است. فکر می‌کنم تعداد قابل توجهی کارگردان زن به سینمای ایران اضافه شدند مثل خانم ترنس آبیاری و همین موضوع نشان‌دهنده این است که زنان مادر این مملکت کم‌کم توانسته‌اند به جایگاهی مطابق شأن خودشان برسند. از طرف دیگر تفکر مردان جامعه که در زندگی معمولی با خانم‌ها سرو کار دارند ترقی یافته‌البته شاید هنوز هم در قوانین محدودیت‌های خاصی برای خانم‌ها وجود داشته باشد اما به صورت کلی فرهنگ مردسالاری در ایران به نسبت منطقه خاورمیانه بسیار کمتر از گذشته است.» او در ادامه با اشاره به این که جایگاه زنان کارگردان بهتر از مردان است و حتی گاهی احساس می‌کند بیشتر از حشش احترام دریافت کرده، به کارگردانان جوان توصیه کرد: «من به همه کارگردان‌ها چه زن و چه مرد توصیه می‌کنم زمانی به سراغ کارگردانی بیایید که چیزی اذیتتان می‌کند و صرف تاگفته‌های دارید. چون هیچ فرقی میان کارگردانان زن و مرد در ایران وجود ندارد.» اما فریال بهزاد که مدت‌هاست از فیلمسازی فاصله گرفته و آخرین فیلمش «پرستوهای عاشق» بود که در سال ۸۹ آن را ساخت و درباره این که چرا کم‌فیلم می‌سازد به «شهریاد» گفت: «در یک مقطع زمانی هزینه فیلمسازی بالا رفت و سرمایه‌گذاری کم شد، برای همین فیلمسازان مستقلی مثل ما که نمی‌خواهند دستوری فیلم بسازند و به دولت وابسته باشند کمتر توانستند فیلم بسازند.» او با اشاره به این که اخیرا به فرایمی مراجعه کرده برای فیلم تازه‌اش کمک دریافت کند، توضیح داد: «حالا فکر کنید که فیلمساز کودک هم که به‌لایه‌ای تمام شعرهایی که داده می‌شود گمشده است. من اولین فانتزی کودک را در ایران ساختم اما حالا که به فرایمی مراجعه کردم همه چیز را انکار می‌کنند و با من همانند کارگردان فیلم چیرا انکار می‌کنند. آنها به من پیشنهاد دادند که جای فیلم فانتزی و کودکانه، فیلم جنگی بسازم.» کارگردان «دره شاپرک‌ها» با بیان این که عدم امنیت

باز ساخت فیلم خارج از محدوده در سال ۶۶ تنها رقیب پوران درخشنده بود. او برای آن که نام کوچکش با رقیب آن روزهایش «پوران درخشنده»، خطای خاطر ایجاد نکند از درخشنده بنی‌اعتماد به رخشان بنی‌اعتماد تغییر نام داد و ده هفتاد را با برتری بر رقیب دریافت اولین سیمرغ کارگردانی برای فیلم «ترنس» آغاز کرد. هرچند نامش در تیزر برخی فیلم‌ها که در سمت دستیار کارگردانی بوده مانند «گل‌های داوودی» و «توره دیو» همچنان درخشنده بنی‌اعتماد مانده است. هم‌زمان دیگر کارگردان مهم این نسل با همکاری محمدعلی طالبی شاهکاری جاولان در حوزه سینمای کودک ساخت که کارهای انفرادی بعدی هر کدام میزان سهم و درصد مالکیت هنری میان برومند و طالبی را از شهرموش‌ها مشخص کرد. البته برومند بعد از آن باز هم به تلویزیون بازگشت و سریال‌های عروسکی ماندگاری را ساخت. تهمینه میلانی دیگر بانوی کارگردان است که با ساخت اولین فیلمش به نام «بچه‌های طلای» مطرح شد و نوید یک فیلمساز خوب در آینده را داد و با فریال بهزاد که اولین فیلمش «کاکلی» نام داشت دهه شصت کارگردانان زن آغاز شد. این تنها آغاز حضور زنان کارگردان در سینمای ایران بود. بعد از آن منیژه حکمت با فیلم «زندان زنان» سال ۷۹، شراره یوسفی‌نیا به همراه ابراهیم بخشی «اینجا... آخر دنیا» سال ۸۲، نیکو شادبیا «سالی ۸۳، مونا زند» عصر جمعه، ۸۴، پریسا بخت‌آور «دایره رنگی» سال ۸۶، نادره ترکمانی «خاله سوسکه» سال ۸۸، نگار آذربایجانی «آینه‌های روبه‌رو» سال ۸۸، مانی شجاعتی «میگرن» سال ۹۰، کرکس آبیاری «اشیا از آنچه در آینه می‌بینید به شما نزدیک‌ترند» سال ۹۱، آرزو موگویی «تراژدی» سال ۹۲، منیژد افشارزاده «استاره» سال ۹۲ و تینا پاکروان «خانوم» سال ۹۲ به‌جز کارگردانان زن ایران پیوستند.

مرضیه برومند درباره شرایط کار زنان کارگردان در ایران به «شهریاد» گفت: «هر چند علاقه ندارم چنین خط‌کشی‌هایی میان کارگردانان بشود اما اگر به

باز ساخت فیلم خارج از محدوده در سال ۶۶ تنها رقیب پوران درخشنده بود. او برای آن که نام کوچکش با رقیب آن روزهایش «پوران درخشنده»، خطای خاطر ایجاد نکند از درخشنده بنی‌اعتماد به رخشان بنی‌اعتماد تغییر نام داد و ده هفتاد را با برتری بر رقیب دریافت اولین سیمرغ کارگردانی برای فیلم «ترنس» آغاز کرد. هرچند نامش در تیزر برخی فیلم‌ها که در سمت دستیار کارگردانی بوده مانند «گل‌های داوودی» و «توره دیو» همچنان درخشنده بنی‌اعتماد مانده است. هم‌زمان دیگر کارگردان مهم این نسل با همکاری محمدعلی طالبی شاهکاری جاولان در حوزه سینمای کودک ساخت که کارهای انفرادی بعدی هر کدام میزان سهم و درصد مالکیت هنری میان برومند و طالبی را از شهرموش‌ها مشخص کرد. البته برومند بعد از آن باز هم به تلویزیون بازگشت و سریال‌های عروسکی ماندگاری را ساخت. تهمینه میلانی دیگر بانوی کارگردان است که با ساخت اولین فیلمش به نام «بچه‌های طلای» مطرح شد و نوید یک فیلمساز خوب در آینده را داد و با فریال بهزاد که اولین فیلمش «کاکلی» نام داشت دهه شصت کارگردانان زن آغاز شد. این تنها آغاز حضور زنان کارگردان در سینمای ایران بود. بعد از آن منیژه حکمت با فیلم «زندان زنان» سال ۷۹، شراره یوسفی‌نیا به همراه ابراهیم بخشی «اینجا... آخر دنیا» سال ۸۲، نیکو شادبیا «سالی ۸۳، مونا زند» عصر جمعه، ۸۴، پریسا بخت‌آور «دایره رنگی» سال ۸۶، نادره ترکمانی «خاله سوسکه» سال ۸۸، نگار آذربایجانی «آینه‌های روبه‌رو» سال ۸۸، مانی شجاعتی «میگرن» سال ۹۰، کرکس آبیاری «اشیا از آنچه در آینه می‌بینید به شما نزدیک‌ترند» سال ۹۱، آرزو موگویی «تراژدی» سال ۹۲، منیژد افشارزاده «استاره» سال ۹۲ و تینا پاکروان «خانوم» سال ۹۲ به‌جز کارگردانان زن ایران پیوستند.

مرضیه برومند درباره شرایط کار زنان کارگردان در ایران به «شهریاد» گفت: «هر چند علاقه ندارم چنین خط‌کشی‌هایی میان کارگردانان بشود اما اگر به

باز ساخت فیلم خارج از محدوده در سال ۶۶ تنها رقیب پوران درخشنده بود. او برای آن که نام کوچکش با رقیب آن روزهایش «پوران درخشنده»، خطای خاطر ایجاد نکند از درخشنده بنی‌اعتماد به رخشان بنی‌اعتماد تغییر نام داد و ده هفتاد را با برتری بر رقیب دریافت اولین سیمرغ کارگردانی برای فیلم «ترنس» آغاز کرد. هرچند نامش در تیزر برخی فیلم‌ها که در سمت دستیار کارگردانی بوده مانند «گل‌های داوودی» و «توره دیو» همچنان درخشنده بنی‌اعتماد مانده است. هم‌زمان دیگر کارگردان مهم این نسل با همکاری محمدعلی طالبی شاهکاری جاولان در حوزه سینمای کودک ساخت که کارهای انفرادی بعدی هر کدام میزان سهم و درصد مالکیت هنری میان برومند و طالبی را از شهرموش‌ها مشخص کرد. البته برومند بعد از آن باز هم به تلویزیون بازگشت و سریال‌های عروسکی ماندگاری را ساخت. تهمینه میلانی دیگر بانوی کارگردان است که با ساخت اولین فیلمش به نام «بچه‌های طلای» مطرح شد و نوید یک فیلمساز خوب در آینده را داد و با فریال بهزاد که اولین فیلمش «کاکلی» نام داشت دهه شصت کارگردانان زن آغاز شد. این تنها آغاز حضور زنان کارگردان در سینمای ایران بود. بعد از آن منیژه حکمت با فیلم «زندان زنان» سال ۷۹، شراره یوسفی‌نیا به همراه ابراهیم بخشی «اینجا... آخر دنیا» سال ۸۲، نیکو شادبیا «سالی ۸۳، مونا زند» عصر جمعه، ۸۴، پریسا بخت‌آور «دایره رنگی» سال ۸۶، نادره ترکمانی «خاله سوسکه» سال ۸۸، نگار آذربایجانی «آینه‌های روبه‌رو» سال ۸۸، مانی شجاعتی «میگرن» سال ۹۰، کرکس آبیاری «اشیا از آنچه در آینه می‌بینید به شما نزدیک‌ترند» سال ۹۱، آرزو موگویی «تراژدی» سال ۹۲، منیژد افشارزاده «استاره» سال ۹۲ و تینا پاکروان «خانوم» سال ۹۲ به‌جز کارگردانان زن ایران پیوستند.

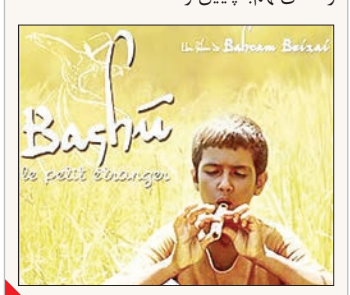
مرضیه برومند درباره شرایط کار زنان کارگردان در ایران به «شهریاد» گفت: «هر چند علاقه ندارم چنین خط‌کشی‌هایی میان کارگردانان بشود اما اگر به

باز ساخت فیلم خارج از محدوده در سال ۶۶ تنها رقیب پوران درخشنده بود. او برای آن که نام کوچکش با رقیب آن روزهایش «پوران درخشنده»، خطای خاطر ایجاد نکند از درخشنده بنی‌اعتماد به رخشان بنی‌اعتماد تغییر نام داد و ده هفتاد را با برتری بر رقیب دریافت اولین سیمرغ کارگردانی برای فیلم «ترنس» آغاز کرد. هرچند نامش در تیزر برخی فیلم‌ها که در سمت دستیار کارگردانی بوده مانند «گل‌های داوودی» و «توره دیو» همچنان درخشنده بنی‌اعتماد مانده است. هم‌زمان دیگر کارگردان مهم این نسل با همکاری محمدعلی طالبی شاهکاری جاولان در حوزه سینمای کودک ساخت که کارهای انفرادی بعدی هر کدام میزان سهم و درصد مالکیت هنری میان برومند و طالبی را از شهرموش‌ها مشخص کرد. البته برومند بعد از آن باز هم به تلویزیون بازگشت و سریال‌های عروسکی ماندگاری را ساخت. تهمینه میلانی دیگر بانوی کارگردان است که با ساخت اولین فیلمش به نام «بچه‌های طلای» مطرح شد و نوید یک فیلمساز خوب در آینده را داد و با فریال بهزاد که اولین فیلمش «کاکلی» نام داشت دهه شصت کارگردانان زن آغاز شد. این تنها آغاز حضور زنان کارگردان در سینمای ایران بود. بعد از آن منیژه حکمت با فیلم «زندان زنان» سال ۷۹، شراره یوسفی‌نیا به همراه ابراهیم بخشی «اینجا... آخر دنیا» سال ۸۲، نیکو شادبیا «سالی ۸۳، مونا زند» عصر جمعه، ۸۴، پریسا بخت‌آور «دایره رنگی» سال ۸۶، نادره ترکمانی «خاله سوسکه» سال ۸۸، نگار آذربایجانی «آینه‌های روبه‌رو» سال ۸۸، مانی شجاعتی «میگرن» سال ۹۰، کرکس آبیاری «اشیا از آنچه در آینه می‌بینید به شما نزدیک‌ترند» سال ۹۱، آرزو موگویی «تراژدی» سال ۹۲، منیژد افشارزاده «استاره» سال ۹۲ و تینا پاکروان «خانوم» سال ۹۲ به‌جز کارگردانان زن ایران پیوستند.

باشو غریبه کوچک، بهترین فیلم کودک منتقدان شد

در آستانه برگزاری بیست‌و‌هشتمین دوره جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان ۱۰۰ منتقد و کارشناس سینمای ایران، برترین‌های این ژانر سینمایی را انتخاب کردند. باشو غریبه کوچک، محصول سال ۱۳۶۴ بود که به دلیل برخی مسائل ده‌سال بعد یعنی سال ۶۹ اکران شد. براساس این نظرسنجی، فیلم‌های باشو غریبه کوچک (بهرام بیضایی)، دوند (امیر نادری) و خانه‌دوست کجاست؟ (عباس کیارستمی) که هر سه از محصولات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هستند، رده‌های اول تا سوم را به خود اختصاص دادند. نکته جالب در این نظرسنجی، قرار گرفتن فیلم‌های سرگرم‌کننده کودکان (مثل شهرموش‌ها، کلاه قرمزی و پسرخاله...) در رده‌های نهم به پایین‌تر است.

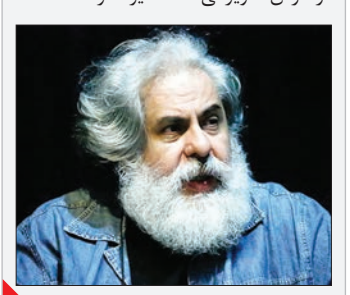
هوشنگ ظریف: تار و سه‌تار را من روی پای عزیزانم و طلائی گذاشتم

هوشنگ ظریف که این روزها داری بخش تار و سه‌تار جشنواره جوان را برعهده دارد، می‌گوید: من سناز تار را روی پای آقای عزیزانم و طلائی گذاشتم و با این نمایشنامه می‌توانم مجموعه‌ای از اسطوره‌شناسی، ادبیات مردم، تاریخ و دیدگاه‌های شخصی بیضایی را دریافت کرد. او با اشاره به آنچه بیضایی به دلیل آن مورد حمله منتقدانش قرار گرفته است، ادامه داد: بیضایی به دلیل دیدگاهی که در مورد جامعه دارد، همواره از طرف روشنفکران، بخشی از نیروهای چپ و دولتی و همچنین منتقدان حرفه‌ای مورد غضب قرار گرفته است. چرا که آنها او را به جامعه‌سنجی می‌کنند اما واقعا باید پرسید چرا نباید این جامعه‌های که بیضایی در آثارش تصویر می‌کند، ستیزه‌گرند.

محمد رحمانیان: بیضایی به جامعه‌سنجی مهم شده است

محمد رحمانیان در مراسم نمایشنامه‌خوانی «افرا» نوشته بهرام بیضایی گفت: اندوهگینم که امروز بیضایی نیست تا خودش پاسخ محبت‌تان را بدهد. با این نمایشنامه می‌توانم مجموعه‌ای از اسطوره‌شناسی، ادبیات مردم، تاریخ و دیدگاه‌های شخصی بیضایی را دریافت کرد. او با اشاره به آنچه بیضایی به دلیل آن مورد حمله منتقدانش قرار گرفته است، ادامه داد: بیضایی به دلیل دیدگاهی که در مورد جامعه دارد، همواره از طرف روشنفکران، بخشی از نیروهای چپ و دولتی و همچنین منتقدان حرفه‌ای مورد غضب قرار گرفته است. چرا که آنها او را به جامعه‌سنجی می‌کنند اما واقعا باید پرسید چرا نباید این جامعه‌های که بیضایی در آثارش تصویر می‌کند، ستیزه‌گرند.

اخبار کوتاه

نمایش «خانواده‌ت» به کارگردانی نادر نادرپور و حضور بازیگرانی چون جلیل فرجاد که اثری گروتسک درباره پوک مغزی و زورگویی انسان‌هاست اجرای خود را از ۲۳ شهریور در فرهنگسرای اسپاران آغاز می‌کند.

بهرام ریحانی هنرمند عرصه پانتومیم و تئاتر خیابانی که برای نخستین‌بار در تاریخ تئاتر ایران در سال ۸۷ بر قله دماوند به اجرای قطعه‌ای نمایشی پرداخت، از انتشار خبری از جشنواره تئاتر خیابانی بهزیستی مینی بر اجرای نمایش «پرچم سفید» به‌عنوان اولین نمایش اجرا شده بر قله دماوند انتقاد کرد.

سیدعباس صالحی درباره احیای مجدد کانون نویسندگان‌دخالتی نداشته‌است.

فیلم سینمایی «پاروتیا» به کارگردانی پرویز شهبازی و تهیه‌کنندگی مسعود ربانی در بهار سال ۹۴ جلودوربین می‌رود.

«آن‌ایر» سنگوی وزارت خارجه آمریکا موفقیت فیلم «قصه‌های رخشان بنی‌اعتماد در جشنواره ونیز را تبریک گفت.

الکساندر میخایلیویچ، نویسنده کتاب زندگی‌نامه ولادیمیر پوتین (رئیس جمهوری فدراسیون روسیه) با حضور در غرفه‌های نمایشگاه کتاب مسکو ۲۰۱۴ اعلام آمادگی کرد تا این کتاب را برای انتشار به زبان فارسی در اختیار این گروه انتشاراتی قرار دهد.

مجموعه‌ای از آثار بزرگمهر حسین‌پور کاریکاتورگرای ایرانی با عنوان «بیک کاریکاتورگرایت در یک حرم سلطنتی» در پاریس به‌نمایش گذاشته می‌شود.

به مناسبت میلاد خجسته امام رضا (ع) نمایشگاهی از بالبوهای هنرمند نقاش، کمال‌الملک از تاریخ ۱۶ تا ۲۴ شهریور در کاخ صاحبقرانیه مجموعه فرهنگی تاریخی نیاوران برگزار می‌شود.

نمایش «آنتیگونه» نوشته سوفوکل و کارگردانی مشترک نیکول بیولتر و اولریکه کوباید از کشور هلند در جشنواره نمایش عروسکی اجرا می‌شود.

انیمیشن «لگو» اوایل سال ۲۰۱۴ راهی برده‌های نقره‌ای شد و با فروش ۲۰۰ میلیون دلاری در کمتر از دو هفته، کمپانی فیلم‌برادران وارنر را وادار کرد اعلام کند قسمت دوم این انیمیشن را از ۲۶ ماه می ۲۰۱۷ راهی سینماهای جهان می‌کنند. «فیلم لگو» در واقع به‌نقطه‌عطفی برای این کمپانی بدل شد که تاکنون محصول چشمگیری در عرصه انیمیشن نداشت.

لوح فشرده فیلم سینمایی «طبقه حساس» ساخته‌تجسین‌شده کمال تبریزی و نقش‌آفرینی رضا عطاران که با استقبال گسترده مردم در سینماهای سراسر کشور مواجه شده بود توسط موسسه هنرنامی پارس‌یان همزمان با میلاد با سعادت حضرت امام رضا (ع) در نقاط مختلف ایران توزیع شد.

ششمین جلد از مجموعه کتاب‌های شعر زمان ما مربوط به سیمین بهبهانی است که برای دومین‌بار از سوی انتشارات نگاه تجدید چاپ شده‌است.

چشم‌انیمیشن ایران «خانه سینما» با هدای بیشترین جوایز به فیلم «تمام زمستان‌هایی که ندیده‌ام» برگزیر شد.

کار انتشار کارپرس برای پیاو و ارکستر، ساخته مرتضی حنانه به‌سرانجام در سیدوهمچنان ادامه دارد.

شخصیتی که الهام‌بخش واقعی شخصیت راکی بالبوای توسط سیلوستر استالونه بود، قرار است موضوع یک فیلم بیوگرافیکی جدید باشد. بنیاد راکی مارسینو از جمله برادرش پیتر و پسرش راکی مارسینو چونویر در حال همکاری با کمپانی سیتی و پیس فیلمز و داستین مارسلینیوی کارگردان هستند تا این فیلم ساخته شود.